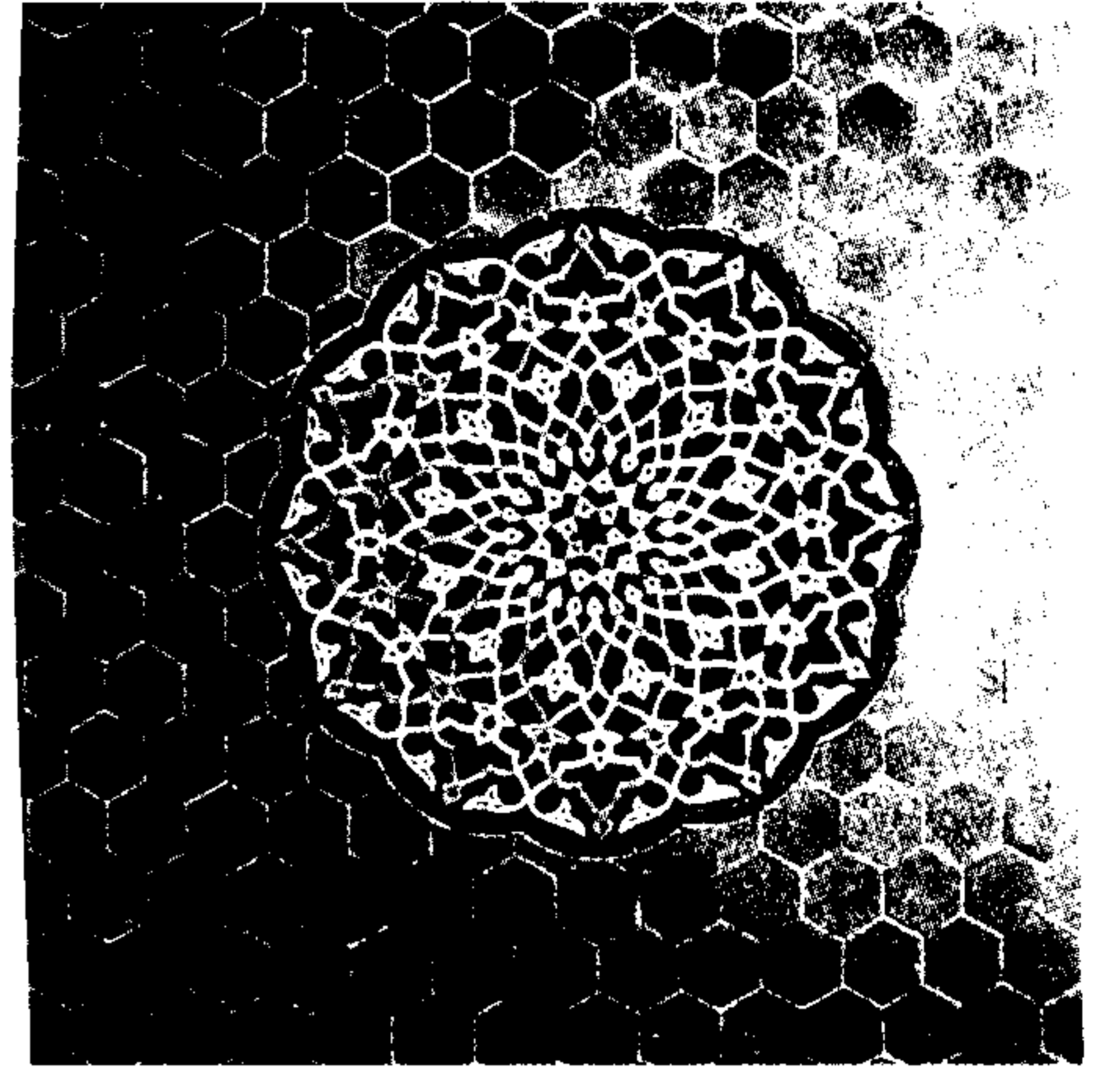

อัต-ตักريب

รากฐานแรกสำหรับ 'เอกภาพของมุสลิม'

ตามแนวทางของอะฮฺลุลบัยตุ(อ.)

ศาสนา

ด้วยกับวลีปฏิญาณ 2 วลี
นั้นทำให้เกิดความ
เป็นเอกภาพทางความ
เชื่อโดยวางอยู่บนแก่นแท้
2 ประการคือ ความเป็น
เอกภาพของอัลลอฮ์และ
การยอมรับท่านศาสนทูต(ศ)
ในฐานะผู้สื่อสารของ
พระเจ้า แล้วความ
สัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ก็จะ
วางอยู่บนรากฐานของความ
เชื่อนี้ไม่ว่าจะเป็นลัทธิต่างๆ
สิ่งที่ต้องกระทำและการ
พิทักษ์ไว้ซึ่งความบริสุทธิ์
ต่าง ๆ ของศาสนา

❶ ปัญหาที่ยังคงเป็นวังวนอยู่ในหมู่มุสลิม ได้รับการตอกย้ำและถือเป็นเป้าหมาย
หนึ่งในการรับรู้ของประชาชาติอิสลาม และเป็นที่ยอมรับของเหล่าผู้นำ
นักต่อสู้เพื่ออิสลามทั้งหมดคือปัญหา 'เอกภาพในหมู่มุสลิม' และ 'การสร้างความเข้า
ใจระหว่างมัซฮับทั้งห้า' อีกทั้งการขุดรากถอนโคนความคิดอันไร้แก่นสารที่ความ
โง่งมกายและอารมณ์ตัวเองเป็นผู้สร้างมันขึ้นมา และกลอุบายของผู้ปกครอง
ทรราชย์ได้ตอกย้ำเอาไว้ และได้แพร่กระจายเข้าไปสู่แนวคิด โดยอาศัยเครื่องมือ
เครื่องมือ และการโฆษณาชวนเชื่ออันชั่วช้าที่ตัวเองมีอยู่ จนกระทั่งมันได้แข็งแกร่ง
ขึ้นนั้น กลายเป็นเรื่องทีุ่ดลุ่มมาอ์ผู้บริสุทธิ์ของโลกอิสลามต้องให้ความเอาใจใส่
อย่างสูงสุด นักต่อสู้ผู้ทรงเกียรติต้องให้การเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อน
และ ประชาชาติที่มีสมอง และได้รับทางนำต้องมีความตั้งใจจริง

เมื่อพิจารณาตามหลักวิชาการแล้วจะเห็นได้ว่า ความแตกต่างและขัดแย้งกัน
นั้นมักจะปรากฏอยู่ในข้อปลีกย่อยของหลักการโดยส่วนที่เป็นหลักการขั้นพื้นฐานและ
รากฐานของศาสนานั้นมักจะเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่ว่าจะมองในแง่ของหลักการศรัทธา
ขั้นพื้นฐาน กฎศาสนบัญญัติขั้นพื้นฐาน หรือ การใช้เหตุผลต่าง ๆ

ทัศนะดังกล่าวได้รับการตอกย้ำเมื่อเราได้ย้อนกลับไปตรวจสอบกับหลักฐานที่มี
จากผู้ทรงคุณธรรมในอดีต ไม่ว่าจะเป็นอัล-ฮะดีษ รัวายะฮ์หรือแม้กระทั่งพฤติกรรม
การแสดงออกของท่านเหล่านั้น

ยิ่งในกรณีของบรรดาอิมามแห่งอะฮฺลุลบัยตุ (อ.) ได้แสดงออกในเรื่องดังกล่าว
อย่างจริงจังและเป็นหลักมาโดยตลอดถึงขนาดว่าด้วยกับแนวทางของท่านเหล่านั้น
(อ.) ได้ทำการจำแนกสิ่งเหล่านั้นให้เห็นอย่างเด่นชัดในคำสอนของพวกเขาเหล่านั้น
ที่มาจากนบีผู้ทรงเกียรติ (ศ) ท่านอิมามผู้ทรงธรรม (อ.) ได้พาดพิงอย่างหนักหน่วง
ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างที่จะให้ประชาชาติอิสลามมีคุณสมบัติตั้งที่อัล-กุรอานบอกว่า :

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ (آل عمران : 110)

“พวกท่านเป็นประชาชาติที่ดีที่สุดที่ได้ถูกนำออกมาเพื่อมนุษยชาติ ที่ทำการกำชับกันในการ
ทำความดี และห้ามปรามกันไม่ให้ทำสิ่งชั่วช้า และมีศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์...”
(อาลิอิมรอน : 110)

ขณะที่ผู้อัหฺงการและผู้ปกครองทรราชย์ทั้งหลายพยายามที่จะให้เป้าหมาย
อันยิ่งใหญ่ดังกล่าวของศาสน์อิสลามแท้งก่อนที่จะบรรลุผล

บทความของเราจะเป็นการนำเสนอทัศนะอย่างกว้าง ๆ ที่ให้ความกระจ่างชัด
อันวางอยู่บนพื้นฐานเริ่มต้นของความเป็นเอกภาพในหมู่มุสลิม ตามทัศนะของอะฮฺ-
ลุลบัยตุ (อ.) เพื่อเป็นบทนำในการเรียนรู้หลักการที่ออกมาจากศาสนทูตผู้ทรง เกียรติ
(ศ) และคำสอนอันสูงส่งของพระเจ้าในเรื่องความเป็นเอกภาพของประชา-

ชาตมุสลิมโดยหวังที่จะให้มันเป็นเสมือน
หลักการหนึ่งอันมั่นคงยิ่งของเรา

เอกภาพทางด้าน

หลักความเชื่ออิสลาม

ซึ่งรวมอยู่ในวลีหนึ่งอันเป็นที่รู้จัก
กันอย่างแพร่หลายคือ “ไม่มีพระเจ้าอื่น
ใดที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจาก
อัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของ
อัลลอฮ์”

ด้วยการยอมรับถ้อยคำ ‘ลาอิลาฮะ
อิลลัลลอฮ์’ นี้เองที่เป็นตัวเริ่มต้นวิถีแห่ง
ความเป็นหนึ่งซึ่งร่วมกันเดินหน้าสู่ชัยชนะ
และความสมบูรณ์

“โอ้มนุษยชาติทั้งมวล จงกล่าว ‘ลา
อิลาฮะอิลลัลลอฮ์’ แล้วสู่เจ้าจะมีชัยชนะ
ได้รับการขัดเกลา”

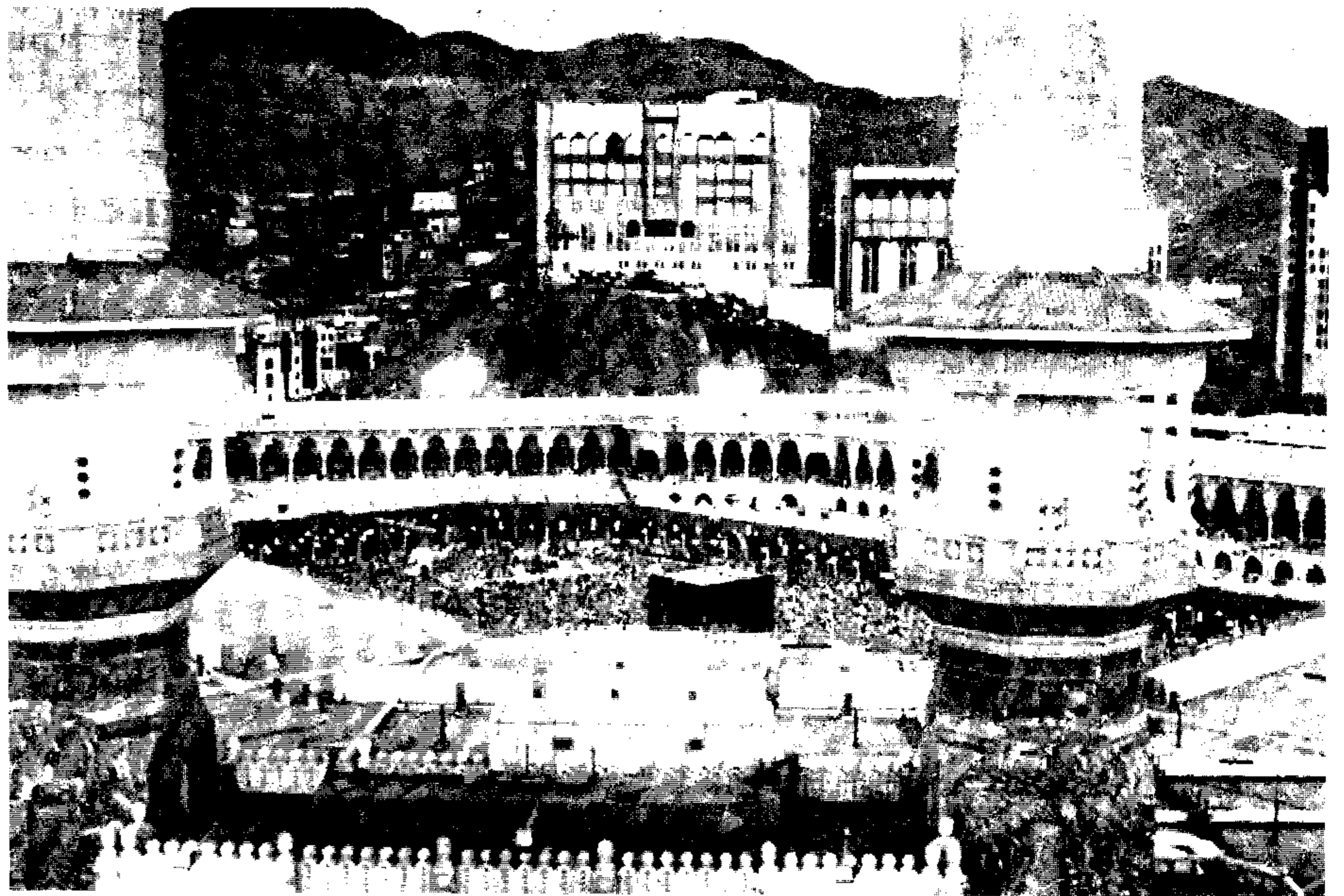
การยืนยันว่าท่านศาสดามุฮัมมัด
(ศ) มาพร้อมสาส์นของพระผู้เป็นเจ้านั้น
ก็เท่ากับตอกย้ำการยอมรับโดยคุณนบีต่อ
อัลลอฮ์ (ช.บ.) ด้วยเพราะพระองค์ตรัส
ว่า :

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَ
يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿النساء : 65﴾

“ไม่หรอก ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาล
ของเจ้าว่า พวกเขาจะยังไม่เป็นผู้
ศรัทธาจนกว่า พวกเขาจะให้เจ้าตัดสิน
ข้อพิพาทระหว่างพวกเขา แล้วก็จะไม่มี
ความรู้สึกยากลำบากในหัวใจของพวกเขา
เขาต่อสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินไป และพวกเขา
จะยอมรับโดยคุณนบี”

(อัน-นิซาอ์ : 65)

ด้วยกับลีปฏิญาณ 2 วลีนั้นทำ
ให้เกิดความเป็นเอกภาพทางความเชื่อ
โดยวางอยู่บนแก่นแท้ 2 ประการคือ
ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์และการ
ยอมรับท่านศาสนทูต(ศ)ในฐานะผู้สื่อ
สาส์นของพระผู้เป็นเจ้า แล้วความสัม-
พันธ์ระหว่างมนุษย์ก็จะวางอยู่บนราก
ฐานของความเชื่อนี้ไม่ว่าจะเป็นสิทธิ

ต่าง ๆ สิ่งที่ต้องกระทำ และการพิทักษ์ไว้
ซึ่งความบริสุทธิ์ต่าง ๆ ของศาสนา ท่าน
ศาสดา (ศ) กล่าวว่า :

“ผู้ใดที่ได้กล่าวยืนยันว่า ‘ลาอิลา
ฮะอิลลัลลอฮ์’ หันหน้าไปทางกิบละฮ์ของ
เรา นมาซตามวิธีนมาซของเรา รับ-
ประทานสิ่งที่ถูกเชื่อตามหลักการของ
เรา เช่นนั้นแหละเขาได้ชื่อว่า ‘มุสลิม’
สิ่งที่จำเป็นสำหรับมุสลิมก็เป็นสิ่งจำเป็น
สำหรับเขาด้วย และสิ่งใดที่ได้ประสบกับ
มุสลิม ก็เท่ากับได้เกิดขึ้นกับเขาด้วย”

ข้อพิสูจน์ตามหลักการศาสนาถือว่า
สมบูรณ์แล้วสำหรับความเป็นมุสลิมของ
ผู้ที่กล่าววลีทั้งสอง การบอกปิดหลักการ
ขั้นพื้นฐานของอิสลามจากตัวคนนั้นถือ
ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม การปฏิเสธเขาในเรื่อง
ความเชื่อต่าง ๆ และ การกระทำของเขา
ที่ขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ของอิสลามที่เขาได้
กระทำไปหลังจากเข้ารับอิสลาม ก็ยังถือ
ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะท่านศาสดา (ศ)
ได้กล่าวในเรื่องนี้ว่า :

“พวกท่านอย่าได้แตะต้องผู้กล่าว
‘ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์’ อย่าได้ว่าเขาเป็น
กาเฟรเพราะเขาทำบาป ผู้ใดที่ว่าผู้กล่าว
‘ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์’ ว่าเป็นกาเฟร เขา
นั้นแหละเหมาะที่จะเป็นกาเฟรยิ่งกว่า”

และที่ท่าน (ศ) กล่าวว่า :

“ผู้ใดกล่าวโดยไม่คิด ต่อมอ์มินคน

หนึ่งว่าเป็นกาเฟร เท่ากับเขาได้สังหาร
คนผู้นั้น และใครสังหารชีวิตหนึ่งด้วยสิ่ง
ใดก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาด้วย
สิ่งที่เขาใช้สังหารผู้นั้น”

ท่านศาสดา (ศ) ยังกล่าวอีกว่า :
“เมื่อบุคคลหนึ่งกล่าวกับพี่น้องผู้
ศรัทธาของเขาว่า โอ้ กาเฟร เท่ากับเขาได้
สังหารผู้นั้น และการสาปแช่งมอ์มินคน
หนึ่ง ก็เท่ากับได้สังหารเขาตนเอง”

จากอัล-กุรอานและอัล-ฮะดีษที่ได้
กล่าวไปแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของ
ความเป็นหนึ่งที่อยู่ภายใต้วลีเดียวกันคือ
‘ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ มุฮัมมัดร่อซูล
ลลอฮ์’ ซึ่งเมื่อผู้ใดได้กล่าววลีนี้ออกมา
แล้ว เท่ากับเขาเป็นพี่น้องมุสลิมคนหนึ่ง
มีสิทธิมีเสียงต่อกันไม่มีอะไรจะมาแบ่ง
แยกหรือทำลายพวกเขาได้ ฉะนั้นการ
อ้างในเรื่องความแตกต่างในด้านการ
ปฏิบัติ โดยนำมาเป็นเงื่อนไขให้เกิดการ
แตกแยกและประณามอีกฝ่ายหนึ่งว่า
ไม่ใช่มุสลิมนั้นเป็นสิ่งที่ควรระวังเป็น
อย่างยิ่ง เพราะอาจเข้าข่ายคำกล่าวของ
ท่านร่อซูล(ศ) ดังกล่าวข้างต้นซึ่งเป็นสัง-
กรรมตลอดกาล

ฐานเริ่มต้นของ ‘เตาฮีด’

มันคือฐานเริ่มแรกสำหรับแนวทาง
แห่ง‘ศิรอฎอุมมุซตะกิม’และ การสำแดง
ความเปลี่ยนแปลงของมนุษย์สู่ความ

สมบูรณที่เป็นหนึ่งเดียวกัน

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

“จงยึดเหนี่ยวสายเชือกของอัลลอฮ์ โดยพร้อมเพรียงกัน และจงอย่าแตกแยกกัน จงได้สำนึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีแก่สุเจ้า เมื่อสุเจ้าเคยเป็นศัตรูกันมาก่อน แล้วพระองค์ก็เชื่อมหัวใจของสุเจ้าเข้าด้วยกัน ในที่สุดสุเจ้าก็ได้กลายเป็นพี่น้องกันด้วยความโปรดปรานของพระองค์ อีกทั้งสุเจ้าเคยยืนอยู่บนปากเหวนรก แล้วพระองค์ก็ทำให้สุเจ้ารอดพ้นจากมันมา เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ได้สาธยายสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์แก่สุเจ้า โดยหวังว่าสุเจ้าจะได้รับทางนำ” (อาลิ อิมรอน : 103)

และที่พระองค์ตรัสว่า :

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

“ไม่มีการบังคับกัน (อย่างไรเหตุผล) ในศาสนา (เพราะ) ทางนำได้ถูกแยกออกจากทางหลงผิดแล้ว ดังนั้นใครก็ตามที่ได้ปฏิเสธมารร้าย และยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ แน่นอนเหลือเกินเขาได้ยึดสิ่งยึดเหนี่ยวอันมั่นคงที่ไม่มีวันตัดขาดไว้แล้ว อัลลอฮ์ทรงได้ยินทรงรอบรู้ยิ่ง” (อัล-บะกะเราะฮ์ : 256) ❀

การเมือง

แหล่งอำนาจใหม่

ในปัจจุบันนี้มีโอกาสมากมายในด้านการร่วมมือกันทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างอิหร่านกับกลุ่มประเทศในเอเชียกลางซึ่งไม่ต้องสงสัยเลยว่า ถ้าสาธารณรัฐเกิดใหม่เหล่านั้นได้พัฒนาความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้นเท่าที่จะเป็นไปได้แล้ว ความสัมพันธ์อันนี้จะกลายเป็นแหล่งอำนาจใหม่ในทวีปเอเชีย

เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ได้มีการเปิดโครงการรถไฟขนาดยักษ์สายมัชฮัด-ซารอค์ส-ตะฆาน ซึ่งเป็นโครงการก่อสร้างที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในสาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน

เส้นทางรถไฟสายนี้จะทำให้สาธารณรัฐหลายสาธารณรัฐในเอเชียกลางสามารถออกสู่ทะเลได้ ซึ่งจะทำให้การขนส่งสินค้าทางเรือสะดวกขึ้นในการติดต่อกับอ่าวเปอร์เซีย ซึ่งถือเป็นแหล่งยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่ง ทางรถไฟสายนี้นับเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือแห่งภูมิภาคที่มีผลอันยิ่งใหญ่ และแสดงให้เห็นถึงบทบาทอันสำคัญของอิหร่านที่มีต่อกลุ่ม E.C.O. (องค์การความร่วมมือกันทางด้านเศรษฐกิจ)

E.C.O. ได้รับความสำคัญระดับสากลขึ้นมาเมื่อ 7 ประเทศสมาชิกใหม่ได้เข้าร่วมด้วยซึ่งรวมถึง อะเซอร์ไบจาน เคอร์กิสถาน คาซัคสถาน เตอร์เมนิสถาน อุซเบกิสถาน ตาจิกิสถาน และอัฟกานิสถาน ได้เข้าร่วมกับ 3 ประเทศซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งองค์การนี้มาตั้งแต่ต้น คือ อิหร่าน ปากีสถาน และตุรกี อิหร่านมีความสำคัญในบทบาทด้านนี้มากขึ้นเมื่อเส้นทางรถไฟได้เปิดทำการก็ยิ่งทำให้องค์การนี้มีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น

ประชากรทั้งหมดของกลุ่มประเทศสมาชิกในองค์การนี้มีถึง 320 ล้านคน เท่ากับ 1 ใน 4 ของประชากรมุสลิมโลก

